

Het heeft wel degelijk zin

OJ Frère

Inhoudsopgave

Bijna goed	4
Hondendrol	5
Verzorging	6
Oase	7
Stilstand	8
Aphorisme 43	9
IJzel	10
Verborgen	11
Reizen*	12
Eens	13
Rijmslijm	14
Aphorisme 44	15
Ik ben ik	16
Verlijmd	17
In schoonheid	18
De reis	19
Als ik	20
Om boom	21
Mijn gezicht	22
Echt*	23
Hoe het is	24
Gezond	25
Machteloos	26
Klacht	27
Aphorisme 45	28
Eindschot	29
Tinnitus	30
Regen*	31

Boem boem.....	32
Vol verwachting.....	33
Sonnet voor... ..	34
Verjaardagshaiku.....	35
Dimlicht.....	36
Nieuwjaarshaiku.....	37
Gemis.....	38
Verweesd.....	39
Het is leeg.....	40
Oud & nieuw.....	41
Wachten.....	42
Aphorisme 46.....	43
Nieuw.....	44
De plas.....	45
Kwaliteit*.....	46
Het water.....	47
Buitengesloten.....	48
Sprookje (2).....	49
Ontmoeting (2).....	50
Loopplanken.....	51

* geschreven bij de schrijfgroep van het Straatjournaal

Bijna goed

Nu beelden van sokkels
Over schaduwen heen
op vallen springen
Schrijdt de tijd
Loopt de hoop te hoop

Nu ongebonden zonden
In vluchten van trek
door bogen mogen
Duren de uren
Gaan gedachten hun weg

Nu ontwaakt de rede
Nu ligt het open
Nu trekt de weg
Nu slaat de klok

Nu is het
Vandaag, niet morgen
Nu is het
Bijna goed

Hondendrol

Een drol lag voor zich uit te stinken
Aan de zijkant van het pad, op het gras
Hij zei: ik hoor niet tot de flinken
Wou dat 'k een beetje stoerder was
Kom raap mij op, ik word zo iebel
Oncomfortabel lig ik hier
Ben helemaal gek van het gekriebel
Want ik lig boven op een mier

Verzorging

Het scherm vol vlammen
verteert herinneringen
Een eenzame kerstbal
weerspiegelt het groen

Er ademt geen koffie
Er loopt geen dienblad
Alleen de rolstoel rust
Voldaan
na een arbeidzaam leven

Oase

Uit rust over de schaduw gesprongen
Voor zes planken in het ongelijk gesteld
Vlucht, vlucht nu voor het wolkendek
De zon schrijdt voort
als katers blaffen in de schijn

Als het rolt langs gebaande paden,
getrokken op groene schoolborden,
donker van kaarsen,
voortgejaagd als windvlaag
door betonrot

De bank spaart zitvlees
Een hobo toont zacht
De stilte komt naderbij
We zakken langzaam weg,
weg in de wind van verandering

Het is bijna volbracht

Stilstand

Ik sta voor het blok

Niet vooruit

Niet terug

Statisch staan

In dubio

In twijfel

Links, rechts

Voor, achter

Waar ben ik?

Ik sta voor het blok

Aphorisme 43

Hoe korter de tijd
Hoe groter de aarzeling

IJzel

In het geniep
valt de ijzel
Straten vol
Wolken leeg

Wij glibberen
door het leven
Richting val
Richting hemel

Doorlopers krassen
Harde plassen
Spiegels van de geest

Takken buigen
In zwaarte
In flonkerende parels
Aangestraald in zonlicht

Bij het vallen
in de avond

Verborgen

Nu het donker is
In de vroege morgen
zie ik scherper
wat anderen, verborgen,
ontgaat

Weg
Niet in beeld
Verstopt
Achter drogredenen
Achter onwetendheid
Achter angst

Te vinden
Voor hen die het zien
En voor hen
die het niet zien

Reizen*

Van kastje naar muur
Reis door mijn kamer
Van boek tot boek
Van kaft tot kaft
Reis door mijn hoofd

In donkere nachten reis ik
Vlucht ik in dromen
Door nevels
In lawaai
In stilte
In vrede
In strijd

Maar altijd
Altijd land ik weer
in veilige haven

Bij jou

Eens

We waren gekleed
Op regen
Op zachte druppels
Op verzengende zon

Maar

Iets hield ons tegen
De regenboog spande
Cupido schoot
Gemist in de verte

We liepen te hoop
Bergen stortten
Het lid richtte zich op
Naar links, naar boven

Het was eenzaam
Het was mooi
Mooier dan nu
Verloren in de mist
Van de tijd
Van de uren
Van het leven

Het was

Rijmslijm

Klank van dank
Hooft het woord
En luisterfluister

Ga wagen op dagen,
doorvragen, zagen
aan stoelenpoelen

Uilenmuilen
huilen in kuilen
als grietverdriet

Bomen dromen
Eiken wijken
In ruisgedruis

Tegelwip omhanden
Vogelaars landen
Nu de machinist verstillt

De dashcam ontwaart
Het bord verklaart:
Overstekend wild

Aphorisme 44

Bij iedere doorbraak
ligt een zondvloed op de loer

Ik ben ik

Reetveren en slijmsporen
Lachebekken sluiten

Gekruiste letters
Vluchten in anonimiteit

Ik ben ik
Ik ben ik
Ik ben ik
Ik ben ik

Op wolken drijven
Zweven in de ruimte

De kunst is matig
Het beeld is nep

Maar:
Ik ben ik

En jij bestaat niet

Verlijmd

Spinsels, draden
Het plakt, kleeft aan
Vast gegoed
Uit nood gekraakt
Vergeefs op slot

Kinderen zweven
Hoofden omgedraaid
Het kruisbeeld ommuurd
Verlijmd gespijkerd
Achter het behang

De weg is verlicht
De lijn getrokken
Verkleefd in het web
Kunst is actie
Soms

In schoonheid

Onder plassen slapen woorden
In diepe modder, poelen zwart
Soms, verstoord door voetstappen,
drijven ze gedachten weg,
verdringen ze de ratio

Het zijn de muzen, atonaal
in hun gezang, aanlokkelijk
in hun zijn
Ze zijn, ze komen, ze domineren

We vluchten in waan
We hallucineren verbaal
We zien dubbel, driewerf geduid
We leven in duister
We hopen te sterven in schoonheid

De reis

Hardstenen bruggen
Steken over
Geven toegang
Liggen dwars

Rietkragte oevers
Zompen voorbij
Fluiten kruid
Wuiven ingepalmd

We roeien
met de stroom mee
Dollen kraken
Riemen houden
de moed er in

De reis drijft
Van niets
Naar niets
Via alles
Via nu

Als ik...

(Voor Z. D. D.)

Als ik een schild had
Zou ik je afschermen
Van alles
Wat van buiten dreigt

Als ik een dak had
Liet ik je schuilen
Voor dat
Wat nu van boven komt

Als ik beton kon gieten
Bouwde ik een bunker
Veilig genoeg
Voor heel je leven

Maar ik heb geen beton
Ik heb geen dak
Ik heb geen schild

Ik heb alleen woorden
En die beschermen niet

Om boom

Boom, boom, boom
Om boom, om boom
Heen
Boom, boom, boom
Gevallen boom
Boom, boom, boom
Om boom
Heen

Pad, pad, pad
Nieuw pad
Om boom, om boom
Om gevallen boom
Nieuw pad
Om boom
Om gevallen boom
Heen

Sop, sop, sop
Sop door
Modder
Op pad
Om boom
Sop door
Modder
Op nieuw pad
Om boom
Om gevallen boom
Heen

Mijn gezicht

Mijn hoed is
Rand van water
Stralen van oog
Kou van hoofd

Ik kan het weten
Mijn bril vergroot
Binnen het kader
Van de blik

Echt*

Is het echt?
Klopt dat?
Weet je het zeker?

Ik imiteer
Doe na
Heb weinig van mezelf

Maar wat ik doe
is wel eerlijk
Echt wel

Toch?

Hoe het is

Schellen voor ogen
Dopjes in oren
Laten zien
Laten horen
Hoe het is

Op het scherm
In de podcast
Beeld, geluid
Het ligt vast
Hoe het is

Het is
Het lijkt
Het klinkt
Het blijkt
Eenvoudig

Op een afstand
Ver van daar
Weet je zeker
Het is waar
Zoals het is

Gezond

Vandaag

Kent geen slechte uren

Vandaag, vandaag gaat alles goed

Vandaag zou altijd moeten duren

Vandaag, het geeft de burger moed

Gisteren

Lokte de depressie

Gisteren, gisteren, alles zwart

Gisteren, apathisch in je nessesie

Gisteren leek de wereld hard

Ga naar buiten

Ga naar buiten,

Kom ga rennen met de hond

Kijk naar voren

Kijk naar boven

Het regent niet, je bent gezond

Machteloos

Verdwenen paden
Huizenhoge hekken
Een diepe slotgracht

We worden versperd,
geremd, buitengesloten
van invloed

Ooit lag het open
In het verschiet
Bereikbaar voor ons

Maar nu...

En we komen nog wel
van het gymnasium
In Blaricum

Klacht

Brak is een mengsel,
een ruwe bolster zonder pit
Uitgevogeld, uitgevlogen
Beschadigde blikken
leveren geen statiegeld
aan de horizon

Achter de scootmobiel
de gekuiste ouderlingen,
verpote geraniums,
aangeplant berkenrijshout,
gevlochten strengen
Te Uwer eer

Altijd weer
Altijd weer
is er niets,
heerst het vacuüm
der gedachten

Het voetgangersstoplicht
Het asfaltfietspad
Het scheefgezakte gebodsbord
onderhouden regels
geven ons
een reden tot klagen

Iedere dag

Aphorisme 45

Je schrijft alleen geschiedenis
als je hem ook gelezen hebt

Eindschot

We wensen goedmorgen
Lopen in zeven sloten
Langs het brede pad

Tussen gevallen bladeren
In duizendschoon verstopt
waakt iedere dag

Goedmorgen
Goedemiddag
Goedenavond

De alarmlamp knippert
De sirene zwijgt
Plotseling heerst de stilte

Ik doe mijn oordoppen in
Vallend, liggend
lijkt het volbracht

Tinnitus

Van hoofd naar hand
lopen draden,
Er liggen lijnen
naar vingers, naar trekkers

Als lood drukt de last
In het donker flitst licht
Foto's zonder leven
Selfies van jou en mij

Van oog naar hart
bonken aderen
Versteend in de tijd
Verhard tussen puin

In de oren klinkt de piep
Van alarm

Regen*

Het ritme van de regen
wordt overstemd door bassen
Druppels klinken niet meer
Het zolderraam staat open

Drumbeats slaan onder
rappende stemmen
Rijm over liefde
Woorden over goud
Op de draaitafel
de krassende groef

De melodie stukt
De oren fluiten
Decibels vluchten uit de PA

Ik zit op de rand van het bed
Denk aan jou
Prevel het ritme
van de eenzaamheid

Maar morgen,
morgen is het half bewolkt
Zeggen ze

Boem boem

Bevlogen
met hoge ogen
Getogen in de verte

Opgewaaid
Subtiel, gehaaid
Soms bekaaid van woorden

Zielenspinsels
Tongenwindsels
Kronkels in de hersens

Laat maar gaan
Het komt niet aan
Vluchtige illusies

Ritmisch
Ritmisch
Boem
Boem
Boem
Stil

Vol verwachting

Vluchtige vruchtbeginselen
vlieden voorwaarts
Ruige robben razen
Zacht zuchten zwijnen

Ontbladerde olmen
ontdooien
Platgetrapte paden
als prooi voor pochers

De klok klinkt klaaglijk
De fiets flitst
Schoenen schaven het asfalt

Het bloed bloeit
De hemel huilt
Luid loopt het leven langs

Wie wacht er tegenwoordig
nog op waarheid?

Sonnet voor...

U denkt, dat wordt weer zeer gezocht
Een dwingend rijm, een moordend ritme
Maar ach, de nood tot dichten zit me
in 't bloed, ik heb al veel verkocht

Het werk is fraai en zeer doorwrocht
Als zonnestralen aan de kimme
Als spinnen die naar boven klimmen
Als raam met wasem, muur met vocht

U schrijft waarschijnlijk geen sonnetten
Een rijmpje soms met Sinterklaas
Op maat hoeft u dan niet te letten

Voilà hier heeft u vier coupletten
In dichten ben ik echt een baas
Maar ik moest me er toch wel toe zetten

Verjaardagshaiku

(Voor zoon Igor)

Vandaag op vrijdag
Zesendertig geworden
Gefeliciteerd

Dimlicht

Vlucht in gedoofde
koplampen
Remmend voor oversteken
In vliegende rust

Geboden
Voorlangs, tussen-
en onderdoor
Lopend, sluipend
op de fiets

We stampen in plassen
We dreinen, drenzen,
drijven tot wanhoop
Op bekaterde oren
klemmen warmers
Uit gezandstraalde kelen
klinkt geen stem

Het is bijna zover
Bijna hoop
Bijna wanhoop
Bijna koffie

Nieuwjaarshaiku

Het jaar is haast uit
Dus wens ik alle vrienden
Een heel erg goed nieuw

Gemis

Ontstentenis is wat ik mis
Ontbrekende golven
Stille zwemen van rood fruit
De treurige afdronk

Ontwrichting is mijn richting
Gebroken halftonen
Disharmonie van smaken
Stroef op de tong

Sympathie is geen evenknie
Levende dalles
De zandsmaak van curry
Snot in de neus

Dus wandel ik voort
Geniet van het leven
In stromende regen
In tranendal

Verweesd

Tomeloze Tesla's in spagaat
spoeden naar verre verten
We vrezen de vrede, influenzen haat
richting romantici, richting rode rovers
Minderheden meerderen hun mensen
Scheve schaatsen schitteren
Botte boeren beuren boterbrieven
We barsten, buigen,
brengen bergen naar Mohammed
Nieuw aangeplante berken druipen
van miezer
Drup
Drup
Drup
In de gloria zijn we
In excelcis
In deo
We zijn
We zijn
Wij zijn
Niet nu maar mingesneeuwd in de iglo
die de kapitein heeft omgevormd
tot visproduct
Onze hengels weerspiegelen
in troebel water
De vrijheid vlucht,
vlucht in peroxide

Het is leeg

Het is leeg

Het bed

Het huis

Het pad

Wandeling

Alleen

In stilte

In rust

Eindelijk

Oud & nieuw

Tussen oud en nieuw
heersen afgebroken knopjes,
haperen functies,
bladderen verflagen af

Ooit was oud nieuw
Aangeschaft, geboren,
bezorgd of afgehaald,
gebouwd of ontstaan

Nieuw glanst,
groeit,
functioneert

Het
Verdoft
Hapert
Valt stil
Valt uit
Elkaar

Nee
Er bestaat geen leven
Tussen oud en nieuw

Wachten

We wachten
Op vanmiddag, vanavond, morgen
Op strakjes, dan komt...
Op iets, alles, niets

Achter de deur, bij de brievenbus
Voor en achter het raam
In bed, bad en leunstoel
In hoop en vrees

Nog even
Dan komt het
Denken we
We wachten

Aphorisme 46

Er is nog veel te doen
Maar ook erg veel te laten

Nieuw

Uit oude zakken een vuurpijl
Stralen van sterren vluchten
in duister, in nova-zonnen

Het wendt, het keert
Stap voor stap, tik na tik
Gestage passen op de plaats

Alles verandert, alles blijft
De klok slaat meer, meer
Straks is nieuw

We ontwaken in stilte van tijd
De waterplas op de weg
spiegelt ons diepste verlangen

De plas

Een plas lag voor zich uit te staren
Hij dacht: als wij met velen waren
Dan vormden wij misschien voortaan
Een zee of zelfs een oceaan
Dan konden schepen ons bevaren
Wanneer we met zeer velen waren

Maar ik lig in het avondrood
Heel stil en eenzaam in de goot
De oorzaak van mijn aards bestaan?
Het feit dat jij mij hebt gedaan

Kwaliteit*

Jij hoeft je nergens te bewijzen
Je bent al dagelijks de top
Dat is te zien aan al die grijze
haren bovenop je kop

Hoewel, dat zijn er dagelijks minder
Je kale schedel schemert door
Toch heb jij van dat al geen hinder
Er daarop roepen we in koor:

Hoera, hoera voor deze grijsaard
Hij houdt ons allen bij de tijd
Hij is ons meer dan een miljoen waard
Want hij is echte kwaliteit

Het water

Het water komt
Schuiven dicht
Pompen open
Zakken vol

Het water kwelt
Onder dijken
Onder muren
Uit de grond

Het water stijgt
Tot de enkels
Tot de knieën
Tot de lippen

Het water komt

Buitengesloten

Woorden springen uit banden
Bochten gaan in (en uit)
Lange lijnen lopen van mens
naar hond
Aan de oppervlakte,
Aan het wandelen
Stap voor stap
Richting uit, op, in
Volgend, volgend, achtereenvolgend

Zeehelden schuilen
Afdak afgedicht, waterdicht
Bouwliften zakken, stijgen
naar kosmische hoogten,
in peilloze diepten
Parachutes liggen gevouwen,
hoofdlampen gedoofd
Muziek giert crescendo
in dove oren
De scootmobiel draagt
een wegwerkershesje

We rijden op houten banden
Bloembollen in de weitas
We vrezen de gestencilde mededeling:
Het huis wordt van overheidswege
opengebroken

De aftiteling begint

Sprookje

Er was eens...

Niets

Daarom leefden ze
noch lang
noch gelukkig

Ontmoeting

Ik kom haar tegen
's Morgens, 's middags, 's avonds
Op straat, in de stad

Ze gaat, rijdt
In haar auto, op de fiets
Of ze loopt

Telkens weer,
zon of regen
ontmoet ik haar,
kom ik haar tegen

We zeggen gedag

Loopplanken

In geblokte virusscans hangen
kerstbomen met kluit, overwinteren
de vleesmeesters die lange messen dragen

De bakfietsmoeder vlucht

Opkomende atoomzonnen worden op verzoek geleverd,
geschonken aan autoritaire vreedstichters en cisgender
brulapen

Als het grondwaterpeil is gezakt drijven we opnieuw de
schapen over de dam, één voor één, één op één,
geactualiseerd in neoliberalistisch onmachtdenken

Het water staat aan de lippen
Lieslaarzen vol
Hoofden leeg in de tsunami

Je rent, rent en springt over gebaande obstakels in de
zachte bermen van het leven waar het gras plet in de
ochtendstorm

Het is niet eng
De afgrond is overbrugbaar
Je kunt van de woonboot op de kade stappen
De loopplank buigt door
Maar hij houdt stand